

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Diaconov Valeriu* în numele inculpatului Răileanu Sergiu, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Răileanu Sergiu xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(4) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 15.05.2020 – 04.03.2021;

instanța de apel: 08.04.2021 – 29.09.2021;

instanța de recurs ordinar: 11.02.2022 – 11.05.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 04 martie 2021, **Răileanu Sergiu** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **12** (doisprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a încasat din contului inculpatului *Răileanu Sergiu* în beneficiul *Statului*, cheltuielile judiciare în sumă de **3 528** (trei mii cinci sute douăzeci și opt) lei.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că: **Răileanu Sergiu**, la 17 ianuarie 2020 în intervalul orei 19:00 - 20:00, aflându-se în casa părintească din satul Sipoteni, raionul Călărași, unde locuia temporar cu fratele vitreg Ungureanu Dmitri, care în virtutea prevederilor art. 133¹ lit. a) Cod penal, în condiția conlocuirii, reprezintă membru de familie, în rezultatul unui conflict iscat spontan, fiind sub influența alcoolului, urmărind scopul pricinuirii vătămărilor corporale,

intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a toracelui.

În consecință, lui Ungureanu Dmitri i-au fost cauzate **vătămări corporale grave** periculoase pentru viață, sub formă de șoc hemoragic și traumatic, cauzat de traumatismul asociat a capului, toracelui, traumă craniocerebrală închisă: hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hemoragii subarahnoidiene, sânge fluid în ventriculii cerebrali, edem cerebral pronunțat, hemoragii secundare în trunchiul cerebral, traumă închisă a toracelui: fracturi costale bilateral, cu hemoragii roș-închis în țesuturile moi adiacente, fractura coastelor VIII, IX, X, pe linia axilară medioanterioară al hemitoracelui și coastelor VI, VII, VIII, linia axilară anterioară și XII axilară posterioară al hemitoracelui drept, echimoze pe cap, **în rezultatul cărora acesta a decedat.**

Astfel, acțiunile lui Răileanu Sergiu au fost încadrate juridic în prevederile art. 201¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi – „*acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, soldată cu decesul victimei.*”

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul *Diaconov Valeriu* în numele inculpatului Răileanu Sergiu, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul a indicat următoarele argumente:

- instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că partea vătămată Ungureanu Dmitri când se afla în stare de ebrietate, era o persoana agresivă, fapt demonstrat prin declarațiile mai multor martori care au confirmat că, au văzut cum Ungureanu Dmitri anterior încercase mai multe ori să folosească cuțitul față de fratele său Răileanu Sergiu, însă era stopat de consăteni. Din materialele caracteristice se constată că, Ungureanu Dmitri anterior a fost condamnat pentru o infracțiune prevăzute de art.151 Cod penal, pentru faptul cauzării de vătămări intenționate grave a integrității corporale. În urma cercetării tuturor probelor în instanța de judecată s-a constatat cu certitudine că de fapt, conflictul din acea seară l-a inițiat nu Răileanu Sergiu, dar Ungureanu Dmitri, ultimul a luat un cuțit de pe masă și a încercat să-l înjunghie pe Răileanu Sergiu, ultimul fiind impus a se apăra, aplicându-i o lovitură lui Ungureanu Dmitri care avea un cuțit de bucătărie în mână, iar în rezultat, ultimul a căzut pe plită de foc, apoi jos, lovindu-se în mai multe locuri;

- în acțiunile lui Răileanu Sergiu lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, și anume lipsește intenția, conflictul a fost provocat de partea vătămată, inculpatul doar s-a apărat;

- instanța eronat a respins versiunea inculpatului precum că dânsul nu l-a lovit în regiunea coastelor și că aceste fracturi costale au fost cauzate de o altă persoană;

- expertul fiind audiat în instanța de judecată a menționat că nu se exclude faptul că o parte din fracturile coastelor puteau fi fracturate cu câteva zile înainte de conflict, deoarece în intervalul de la 4-7 zile nu este pornit procesul de prindere a fracturii și nu este posibil de stabilit cu

certitudine timpul apariției fracturilor cu certitudine, dar numai cu aproximație. Totodată expertul a precizat că în urma resuscitării puteau apărea fracturile coastelor III-IV-V pe dreapta, iar restul fracturilor puteau fi provocate în urma căderii lovindu-se de plita de foc:

- martorii au indicat că, anterior conflictului l-au văzut pe Ungureanu Dmitri, care acuza dureri în regiunea toracică, posibil să fi fost cu niște fracturi a coastelor;

- conform pct.2.3 din raportul de expertiză judiciară nr 202003D006 din 27.04.2020 și raportul de constatare din 23.04.2020 nr.202003C028, se indică că toate leziunile descrise au fost produse intravital prin acțiunea traumatică cu corp contondent sau la lovirea de acesta, astfel expertul nu exclude faptul că Ungureanu Dmitri în timpul căderii s-ar fi lovit de careva obiecte. Iar Răileanu Sergiu confirmă că Ungureanu Dmitri s-a lovit inițial de plita de foc, iar ulterior a căzut jos, leziunile depistate puteau fi produse în urma lovirii de aceste obiecte;

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, apelul avocatului *Diaconov Valeriu* în interesele inculpatului Răileanu Sergiu, a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, astfel just a ajuns la concluzia că inculpatul Răileanu Sergiu a săvârșit anume infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că, vinovăția acestuia este demonstrată pe deplin prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, corect apreciate respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, și anume prin declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Ciocan Diana (f.d.194-195); declarațiile martorilor Guzun - Mustăță Serghei (f.d.170-172); Bragoi Octavian (f.d.173-175); Pisnic Ion (f.d.178-180); Copaci Vasile, (f.d.182-183); Lipcan Pavel, (f.d.184-185); Buza Vasile (f.d.186); Rotar Marin (f.d.192- 193); Onța Ion (f.d.196); Stegari Sava (f.d.202-203); Onța Ivan (f.d.205-206); Ibrian Valentina (f.d.222-223); Răileanu Nicolae (f.d.1- 4, vol. II); procesul-verbal de audiere a expertului judiciar Mihalaș Eduard (f.d.38- 40, volumul II); interpelarea IMSP Institutul de medicină urgentă (f.d.25). procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 17.02.2020 (f.d.93-94); ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală, un CD-R culoare albă, capacitatea 700 MG, pe care sunt înregistrate secvențe video-audio privind verificarea declarațiilor și filmările de la fața locului a acțiunilor lui Răileanu Sergiu (f.d.95); raportul

de constatare nr. 202003C0282 din 23 aprilie 2020 și raportul de expertiză judiciară nr. 202003D006 din 27 aprilie 2020.

Instanța de apel respins ca fiind neîntemeiate argumentele apărării în partea în care s-a invocat că inculpatul Răileanu Sergiu nu a comis fapta încriminată, și că nu există probe ce indică la vina inculpatului, vătămările corporale au fost comise în alte împrejurări.

Din materialele cauzei s-a constatat indubitabil că Răileanu Sergiu, în data de 17 ianuarie 2020 în intervalul orei 19:00 - 20:00, aflându-se în casa părintească din satul Sipoteni, raionul Călărași, în rezultatul unui conflict iscat spontan, fiind sub influența alcoolului, urmărind scopul pricinuirii vătămărilor corporale, intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a toracelui, în rezultatul cărora acesta a decedat.

Circumstanțele expuse, au fost pe deplin dovedite prin raportul de expertiză judiciară nr. 202003D006 din 27 aprilie 2020, potrivit căruia moartea cet. Ungureanu Dmitri a survenit în rezultatul șocului hemoragic și traumatic, cauzat de traumatismul asociat a capului, toracelui. La examinare s-au depistat următoarele leziuni: traumă cranio - cerebrală închisă: hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hemoragii subarahnoidiene, sânge fluid în ventriculii cerebrali, edem cerebral pronunțat, hemoragii secundare în trunchiul cerebral, traumă închisă a toracelui: fracturi costale bilateral, cu hemoragii roș-închis în țesuturile moi adiacente, fractura coastelor VIII, IX, X, pe linia axilară medioanterioară al hemitoracelui și coastelor VI, VII, VIII, linia axilară anterioară și XII axilară posterioară al hemitoracelui drept și echimoze pe cap. Leziunile descrise au fost produse intravital, prin acțiunea traumatică cu corpuri contondente sau la lovirea de acestea, într-o perioadă scurtă între ele, posibil în timpul indicat în ordonanță, au legătură cauzală cu decesul și în comun se califică ca vătămare corporală gravă (f.d.103-104).

De asemenea, instanța de apel a respins alegația apărătorului precum că, Răileanu Sergiu nu l-a lovit pe Ungureanu Dmitri în regiunea coastelor, fracturile costale fiind cauzate de către o altă persoană cu mai mult timp înainte, or argumentele date nu au acoperire probatorie, fiind combătute prin raportul de constatare medico-legală nr. 2020003C0282 din 23 aprilie 2020 prin care la victimă au fost depistate hemoragii în țesuturile moi pericraniene și intercostale, spațiul subarahnoidian, care au fost produse cu circa 8-9 zile până la deces (f.d.100). Dat fiind faptul că victima a decedat la data de 27.01.2020, se constată că acțiunile violente au fost săvârșite la 17 ianuarie 2020.

În susținerea concluziei date, instanța de apel a evidențiat declarațiile martorului Răileanu Nicolae, care a menționat că dimineată când l-au văzut pe Dmitri Ungureanu la podea, Răileanu Sergiu i-a reproșat lui Dmitri că ”din cauza ta am să nimeresc la pușcărie”.

Totodată, ceilalți martori audiați au confirmat că victima a fost supusă anterior agresiunii fizice de către inculpat, iar relațiile dintre aceștia erau tensionate și deseori aveau loc conflicte.

Mai mult, după comiterea faptei infracționale, inculpatul a lăsat partea vătămată jos în odaie fără a chema ambulanța pentru a-i acorda

ajutor medical fratelui său, ceea ce denotă atitudinea indiferentă față de urmările care au survenit în rezultatul acțiunilor sale ilegale, acțiuni care exclud și versiunea lui precum-că ar fi acționat în rezultatul de legitimă apărare.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că din cumulul de probe analizate s-a constatat cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, soldată cu decesul victimei.”

Totodată, instanța de apel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, a reținut că instanța de fond a ținut pe deplin cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, prin urmare instanța de judecată și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

5. Nefiind de acord cu hotărârile emise, avocatul *Diaconov Valeriu* în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar prin care a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel descrise în pct. 3. și 3.1 al prezentei decizii.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul *Cîrjanovschi Sergiu* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, deoarece instanțele de fond corect au apreciat probele ce demonstrează vinovăția inculpatului *Răileanu Sergiu*.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea, la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.*

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs*

în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului ordinar declarat de către avocatul *Diaconov Valeriu* în numele inculpatului *Răileanu Sergiu* se constată că acesta, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă de fapt, numai dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, intervenind cu solicitarea de a se dispune casarea totală a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

Printre argumentele recurentului nu se regăsesc critici fondate sau erori esențiale de drept ce ar duce la răsturnarea soluției despre vinovăției inculpatului în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Verificând actele cauzei, raportate la criticele avansate de recurent Colegiul penal notează că acestea nu și-au găsit confirmarea, iar soluția instanței de apel este legală, fondată și urmează a fi menținută fără modificări.

Într-un prim aspect, referitor la criticele recurentului precum că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probatoriul administrat, Colegiul penal reiterează că chestiunea de apreciere a probelor nu se regăsește printre temeiurile de declarare a recursului, la această etapă a procedurilor instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele din dosar preponderent având în vedere că nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării lui *Răileanu Sergiu* și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În aceiași ordine de idei, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, ci doar se face trimitere la conținutul probelor și la aprecierea acestora, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art.24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc la caz, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Totodată, instanța de recurs ține să accentueze că față de lucrul judecat de instanțele de fond, se constată motivarea amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art.6 CoEDO.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea

demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o instanța ierarhic-superioară poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Din materialele cauzei se atestă că apărarea a primit răspuns la toate afirmațiile invocate în apelul declarat.

Ca urmare, Colegiul penal constată că argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului, nu are acoperire probatorie, fiind combătut complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză penală și anume prin declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Ciocan Diana, declarațiile martorilor Guzun - Mustață Serghei, Bragoi Octavian, Pisnic Ion, Copaci Vasile, Lipcan Pavel, Buza Vasile, Rotar Marin, Onța Ion, Stegari Sava, Onța Ivan, Ibrian Valentina, Răileanu Nicolae, precum și prin probele scrise și cercetate în ședința de judecată.

Colegiul penal apreciază critic alegațiile recurentului prin care susține că, Răileanu Sergiu nu l-a lovit pe Ungureanu Dmitri și că fracturile costale au fost cauzate de către o altă persoană cu mai mult timp înainte, or instanța de apel corect a statuat că potrivit concluziei Raportului de constatare medico-legală nr. 2020003C0282 din 23 aprilie 2020 la victimă au fost depistate hemoragii în țesuturile moi pericraniene și intercostale, spațiul subarahnoidian, care au fost produse cu circa 8-9 zile până la deces (f.d.100).

La caz, victima a decedat la 27.01.2020, după 10 zile de când a fost agresată, fapt ce atestă că acțiunile cu caracter violent au fost săvârșite la 17.01.2020. Concluzia dată de altfel, coroborează și completează declarațiile martorului Railean Nicolae, care a menționat că, dimineață când l-au văzut pe Dmitri Ungureanu la podea, Răileanu Sergiu i-a reproșat lui Dmitri că ”*din cauza ta am să nimeresc la pușcărie*”, precum și cu declarațiile celorlalți martori, care au confirmat că victima a fost supusă anterior agresiunii fizice de către inculpat, iar relațiile dintre aceștia erau tensionate și deseori aveau loc conflicte.

De asemenea, Colegiul penal reține că, argumentele recurentului precum că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunilor încriminate, nu și-au găsit confirmare în speță, deoarece probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanțele de fond stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și au ajuns în mod întemeiat la concluzia că inculpatul *Răileanu Sergiu* a comis infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (4) Cod penal - *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, soldată cu decesul victimei*.

Colegiul penal, reiterează că prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunii imputate, cât

și a celor care caracterizează *latura subiectivă* a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel.

Astfel, cu referire la componența de infracțiune încriminată inculpatului în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal, Colegiul penal reține că instanțele de fond corect au statuat că prin declarațiile reprezentantului părții vătămate și a martorilor audiați, s-a confirmat cert faptul că, inculpatul Răileanu Sergiu, la 17 ianuarie 2020 în intervalul orei 19:00 - 20:00, aflându-se în casa părintească din satul Sipoteni, raionul Călărași, în rezultatul unui conflict iscat spontan, fiind sub influența alcoolului, urmărind scopul pricinuirii vătămarilor corporale, intenționat i-a aplicat fratelui vitreg Ungureanu Dmitri, multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a toracelui, în rezultatul cărora acesta a decedat.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recurs, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței, reproduse în pct.2 precum și a deciziei instanței de apel și reproduse în pct.4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor, precum și prin materialele probatoare acumulate în prezenta cauză penală, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanțele de fond au argumentat detaliat motivele pentru care au fost respinse versiunile apărării, probele administrate confirmând în mod concludent că faptei comise i s-a dat o încadrare juridică corectă în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului.

Mai mult ca atât, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, Colegiul penal reține că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii încriminate, de aceea recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Diaconov Valeriu* în numele inculpatului Răileanu Sergiu, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Răileanu Sergiu** xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 iunie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie